

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Viasat UK Ltd, Viasat Inc. / Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Sprawa C-100/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Sektor telekomunikacji – Wykorzystanie widma radiowego w pasmach częstotliwości 2 GHz w celu wdrożenia systemów dostarczających usługi satelitarne komunikacji ruchomej – Decyzja nr 626/2008/WE – Artykuł 4 ust. 1 lit. c), art. 7 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 – Uzupełniające elementy naziemne – Zezwolenia wydane przez państwa członkowskie – Ciężący na operatorze obowiązek obsługiwanego określonego procentowo udziału ludności i terytorium – Nieprzestrzeganie – Wpływ]

(2020/C 137/31)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Viasat UK Ltd, Viasat Inc.

Strona pozwana: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

przy udziale: Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA,

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) w związku z art 7 ust. 1 tej decyzji należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy okaże się, iż operator wybrany zgodnie z tytułem II wspomnianej decyzji oraz upoważniony do korzystania z widma radiowego na podstawie art. 7 tej samej decyzji nie dostarczał usług satelitarnej komunikacji ruchomej za pomocą systemu satelitarnej komunikacji ruchomej w dniu określonym jako docelowy w art. 4 ust. 1 lit c) ppkt (ii) decyzji nr 626/2008, właściwe organy państw członkowskich nie są uprawnione do odmówienia wydania temu operatorowi koniecznych do korzystania z uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej zezwoleń na tej podstawie, że wspomniany operator nie wywiązał się z zobowiązania podjętego we wniosku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 8.4.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 5 marca 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Cypryjska

(Sprawa C-248/19) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 258 TFUE – Dyrektywa 91/271/EWG – Oczyszczanie ścieków komunalnych – Artykuły 3, 4, 10 i 15 – Sekcje A, B i D załącznika I – Brak systemów zbierania ścieków komunalnych w niektórych aglomeracjach – Brak wtórnego lub innego równie skutecznego oczyszczania ścieków komunalnych – Budowa i eksploatacja oczyszczalni ścieków – Kontrola zrzutów z tych oczyszczalni]

(2020/C 137/32)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Cypryjska (przedstawiciele: E. Zachariadou i M. Chatzigeorgiou, pełnomocnicy)